

prostého fungování pravidel hospodářské soutěže na společném trhu. Ale na druhou stranu by měli regionální rozdíly pomáhat udržovat rozdíly v cenové úrovni v celé eurozóně. A v dlouhodobém horizontu, možný růst cen bude kompenzován růstem životní úrovně.

Závěr

Přesto že je to hlavně evropské právo, které upravuje postavení eura (a má přednost před vnitrostátním právem) ponechává určitý prostor členským státům přizpůsobit proces přijetí eura národním specifikům. Proto se strategie přijímání eura u jednotlivých členských států liší. Jelikož každá země má jiné tradice, hospodářské, politické a sociální podmínky, a tím i rozdílný přístup v této otázce může vyhovovat lépe. Není žádná strategie, která by vyhovovala všem. Neexistuje jeden model, který lze jednoduše okopírovat. I přesto je užitečné podívat se na zkušenosti u států, které již přijali euro, aby se ostatní členské státy ucházející se o přijetí eura mohli lépe připravit na přechod na euro. Poučit se z chyb druhých zrychlí přípravu, ale také zvyšuje šanci na zajištění hladkého a včasného přechodu a vyhnutí se nástrahám na cestě k zavedení eura.

Důležitým je začít přípravy s dostatečným předstihem. Samozřejmě, nejlepší je mít regulované všechny aspekty podrobně, takže žádný právní mezery nejsou přítomné a právní jistota je zajištěna.

Ne všechny právní aspekty přechodu na euro jsou v této práci rozebrány. Zaměření zůstalo na nejdůležitější aspekty zavedení eura se zvláštním důrazem na ochranu spotřebitele upraveno zákonem, protože zatím všechny nové členské státy přijímající euro zastávají názor, že ochrana spotřebitele je důležitým aspektem a musí být náležitě upravena právními předpisy. Hladkost přechodu a rychlost, kterou se populace přispůsobuje nové měně, rozsah potenciálního zneužívání přechodu na euro, intenzita vnímané inflace nebo též inflační účinek závisí hlavně na kvalitě právních předpisů, včetně správného načasování jejich přijetí a následného prosazování a poskytování informací. Zákony na ochranu spotřebitelů v různých zemích se velmi liší, a to i v rámci EU, proto i při přijímání eura se bude postup států náležitě různit. Celkově úspěšný přechod na euro v obou zemích, včetně snížení inflace vnímání vplynulo, že právní ochrana byla silná, a provedení přijatých opatření byly dostatečné.

Závěrem lze ještě zhrnout, že přes zdánlivou jednotnost měnový úpravy poskytnuté právem Společenství, v praxi je přechod na euro rozmanitý tak jak si to národní specifika daných

členských států vyžadují. Strategie přijetí eura pro které se Malta a Slovensko rozhodli se ukázali být úspěšné. Vnitrostátní právní předpisy, jako doplnění evropského práva, byli přijati včas a vhodně upravili všechny důležité oblasti.

Jak je podrobně uvedeno v této práci, právní problémy zavedení eura řešili oba členské státy vhodným způsobem i když se jejich právní přístup rozcházel. To potvrzuje, že různá právní úprava na národní úrovni je jenom možná, ale také vhodná, aby se zabezpečilo bezproblémové zavedení eura.

Tento úspěch Malty a Slovenska pomůže i ostatním členským státům na jejich vlastní cestě k euru, aby jako členové HMU dosáhli prosperity a stability nejen v rámci svých hranic ale EU jako celku.